

Statsrådets skrivelse till Riksdagen med anledning av ett förslag till en rättsakt av rådet (Napoli konventionen II)

I enligt med 54 b § riksdagsordningen sänds riksdagen ett förslag som utarbetats på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska Unionen om en konvention av tull-

samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 27 juni 1996

Minister *Jan-Erik Enestam*

Överinspektör Ismo Mäenpää

FÖRSLAG TILL KONVENTION MELLAN EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER

1. Allmänt

Finland har gällande bilaterala administrativa avtal om samarbete i tullärenden med många av Europeiska unionens medlemsstater. Inom ramen för unionens rättsliga och inrikes samarbete (unionens tredje pelare) förs förhandlingar om en konvention om samarbete mellan tullförvaltningarna i unionens medlemsstater, vilket utöver det traditionella förvaltningssamarbetet skall innehålla nya samarbets- och bistandsformer.

2. Förslagets mål

Tullverken i EU:s medlemsstater verkställer både Europeiska gemenskapens tullagstiftning och den nationella tullagstiftningen. Även i fråga om trafiken på den inre marknaden har tullverken fortfarande övervakningsuppgifter fastän gränskontrollen har avskaffats. Med stöd av artikel 36 i Romfördraget kan medlemsländerna fortfarande vidmakthålla sådana olika förbud mot eller restriktioner för import eller export som främst grundas på varans farlighet och skadlighet. Tullverken uppbär också nationella skatter av olika slag.

Det förvaltningssamarbete som idkas för att säkerställa att gemenskapens tullagstiftning tillämpas på rätt sätt regleras genom gemenskapslagstiftningen. I tillämpningsområdet för denna konvention föreslås ingå samarbete för att man skall säkerställa rätt tillämpning av den nationella tullagstiftningen samt bistånd för att åtal skall kunna väckas för brott mot såväl gemenskapens tullagstiftning som nationell tullagstiftning och att straff utdöms för dessa brott.

3. Förslagets huvudsakliga innehåll

Förslaget innehåller alla de element från informationsutbyte till handräckning till myndigheter som ingår i traditionella administrativa handräckningsavtal. Konventionens huvudsakliga innebörd framgår av bestämmelserna om olika samarbetsformer i avsnitt IV.

Medlemsstaternas myndigheter får fortsätta förfölja en person som blivit tagen på bar gärning för tullbrott in på den andra medlemsstatens territorium även utan förhandstillstånd, om situationen är så brådskande att ett meddelande om detta inte hinner göras före gränsöverskridningen.

När tullmyndigheten har fått godkännande av den andra medlemsstatens myndighet får tullmyndigheten fortsätta övervakningen (uppföljningen) in på den andra medlemsstatens territorium, om övervakningen (uppföljningen) gäller en person som är misstänkt för tullbrott eller som misstänks göra sig skyldig till tullbrott. I brådskande fall skall ett meddelande om detta ges senast när gränsen överskrids. Också varutransporter skall kunna övervakas.

En medlemsstat kan begära att myndigheterna i en annan medlemsstat inte skall kvarhålla en sådan varuförsändelse som berörs av importförbud och som är på väg till den stat som framställt begäran. Syftet med detta är att nå varans mottagare för utredning av smuggelbrottet.

En medlemsstat kan tillåta att en tjänsteman från en annan medlemsstat som infiltrerat en brottslig organisation eller en civilperson som medverkar som angivare är verksam på den andra medlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna kan från fall till fall tillsätta en undersökningskommission som består av tjänstemän från de olika staterna.

Finland och Sverige har en gällande överenskommelse om s.k. gränstullsamarbete på den gemensamma landgränsen (FördrS 2/63). Överenskommelsen berättigar myndigheterna till en bredare verksamhet än det aktuella konventionsförslaget, det är t.ex. tillåtet att använda tvångsmedel på den andra fördragsslutande partens territorium inom en s.k. kontrollzon som sträcker sig tre kilometer från gränsen. Förslagets bestämmelser om åtgärder som vidtas på den andra med-

lemsstatens territorium skall dock också gälla havs- och luftgränser. I förslaget begränsas verksamheten på den andra statens territorium inte heller enbart till gränsområden.

4. Förslagets verkningar och regeringens ståndpunkt

Eftersom varor har fri rörlighet på den inre marknaden ligger det i samtliga staters intresse att den myndighetsverksamhet som motverkar tullbrottsligheten är effektiv på hela gemenskapsområdet. Effektiviteten förutsätter ett nära samarbete mellan de olika

medlemsstaternas myndigheter. Därför skulle en av alla medlemsstater godkänd konvention med bestämmelser om en miniminivå för samarbetet minska de skador som tullbrotten medför i Europeiska unionens samtliga medlemsstater. Förslaget har inga ekonomiska eller organisatoriska verkningar. Eftersom konventionsförslaget innehåller sådana bestämmelser som tillåter att en annan stats myndigheter utför tjänsteåligganden på Finlands territorium, krävs ett godkännande av riksdagen för att Finland skall kunna ansluta sig till den. Regeringen understöder att konventionen godkänns.

